רב פפא אמָר מִאי בעל לוקה דקתני התם

ממון וקרי ליה לממון מלקות אין והא ⊕תגן

אהאומר חצי ערכי עלי נותן חצי ערכו רבי

יוםי בר' יהודה אומר לוקה ונותן ערך שלם

לוקה אמאי אמר רב פפא לוקה בערך שלם

מאי מעמא גזירה חצי ערכו אמו ערך

חציו יוערך חציו הוי ליה אבר שהנשמה

תלויה בו ת"ר יוענשו אותו זה ממון

יויםרו זה מלקות בשלמא וענשו זה ממון 2

דכתיב וענשו אותו מאה כסף ונתנו לאבי

הנערה אלא ויסרו זה מלקות מנלן יא"ר

אבהו למדנו יסרו נמיסרו ויסרו מבן ובן

מבן יוהיה אם בן הכות הרשע אזהרה

למוציא שם רע מנלן ר' אלעזר אמר ימלא

תלך רכיל רבי נתן אומר ימונשמרת מכל

דבר רע ורבי אלעזר מאי מעמא לא אמר

מהאי ההוא מיבעי ליה לכדר' פנחם בן יאיר

ונשמרת מכל דבר רע יימכאן אמר ר' פנחם

בן יאיר גאל יהרהר אדם ביום ויבא לידי

מומאה בלילה ור' נתן מאי מעמא לא אמר

מהאי ההוא יאזהרה לב"ד שלא יהא רך לזה וקשה לזה סילא אמר לעדים בואו

והעידוני והן מעידים אותו מאליהן הוא אינו

לוקה ואינו נותן מאה סלעים יהיא וזוממיה

מקדימין לבית הסקילה היא וזוממיה סלקא

דעתך אלא או היא או זוממיה מקדימין לבית הסקילה מעמא דלא אמר להו הא

לב א ב מיי׳ פ״ב מהל׳ ערכין הל׳ ג סמג

נשין קכח: לג ג מיי פכ"ל מהלי איסורי ביאה הל' ה כא סמג לאוין קכו טוש"ע ... שנה מווין קבו טוש"נ אה"ע סי' כג סעיף ג: לד ד מיי' פכ"א מהלי ש שי פג טפיף ג. ד מיי פכ"א מהלי סנהדרין הלי א סמג

עשין קת טוש"ע ח"ת סי" יז סעי א: לה ה מיי פ"ג מהלי נערה בחולה הלי יא

לו וז מיי שם הלי ט: לו חטי מיי שם הלי ו

יב: לח ב מיי׳ פ״א מהלי איסורי ביאה הלי י טו יו סמג לאוין כ טוש"ע אה"ע סי' כ סעי' א נהנה"ה:

לם ל מייי ל מיי' פ"ג מהל' נערה הל' י:

מוסף רש"י

למדנו יסרו מיסרו. ויסרו דמוליא שם רע מויסרו אותו דבו סורר ומורה, וההוא ויסרו דבן סורר ומורה למדנו מבן דכתיב גביה בן וההוא בן למדנו מבן והיה אם בן הכות הרשע (חנהדרין . ווא:). ונשמרת מכל דבר רע. וסמיך ליה כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה, וקא מזהר ליה להשמר שלא יצא לידי כך להשמר שלא יבא לידי כך (ע"ז ב:). היא. אם אמת ונמלאו זוממין, מקדימין לבית הסקילה. ישכימו בבקר לשם כי אין להם נס והמלטה מן המיתה הואת (לעיל מה.) לין שקר, אלא או היא. לס למת, או זוממיה. אס שקר (שם). לזה ולא ליבם אם הונים שם רנו נידון כמוליא שם רע ליענש כיצד הוצאת שם רע. ליענש מאה כסף אם שקר וליסקל אם אמת היה, וכיטון לוט מתמו היה, בא לבית דין. זקוק לבוא לב"ד ואומר כו" רב פפא אמר. לעולם מלקות ממש ומאי בעל לוקה לא בעל אינו אתיא שיבה שיבה. נראה דלאו ג"ש גמורה היא מדבעי בסמוך שכרן בקרקע או בפחות משוה פרוטה מהו אף ע"ג

שניו דערך קלוב בפרשהש לפי השנים: גוירה חלי ערכו. דמשמע חלי דחין רבית בקרקע אלא דווקא דומיא דכסף ואוכל ולא בפחות ערך שלם שקצוב לו לפי שנים: **אטו ערך הציו.** עלי והאומר ערך משוה פרוטה מדאמר בריש איזהו נשך (ב"מ דף פא. ושם) למה לי

דכתב רחמנא לאו בגזל לאו ברבית לאו באונאה ואם יש רבית בפחות משוה פרוטה הא אילטריך לאו ברבית לפחות משוה פרוטה והנך נמי לא ילפינן מיניה דמה לרבית שכן ישנה בפחות משוה פרוטה והא דאמר בערכין (דף לא. ושם) גבי בתי ערי חומה רבית הוא אלא שהתורה התירתו התם חשיב ריבית לפי שעומד בבית בשכר המתנת מעותיו אבל אם אדם לוה שדה שאם שטפה נהר יפרע לו שדה וחלי או עשר גפנים טעונות פגין או בוסר בי"א דלכולי עלמא כקרקע דמיא לשבועה ולכל דבר שמא כי האי גוונא לא הוי רבית בקרקע: בשלמא לר"א בן יעקב היינו דכתיב ופרשו השמלה.

תימה דע"כ בשיש עדים שזינתה איירי דמשום שלא ימלאו על השמלה דם בתולים אין להורגה א"כ מה תועלת יש בפרישת השמלה דפשיטא דלא מיתכחשי עדים בשביל כך דיש לתלות שהנואף הטה וי"ל דסבר דלא מיחייב אלא אם כן העיז פניו לשנות הידוע שמחליף להראות השמלה בלא בתולים לבית דין ונמלא שקרן שהיא מלאה דם:

דברים ששם לה. לא מלשון שמלה דריש דהא מפרש בברייתא דמייתי שמלה כשמלה חדשה אלא לישנא דקרא נקט . דברים: לה עלילות ושם

אמר להו אע"ג דלא אגרינהו לאפוקי מדר' ואימא יהודה דתניא רבי יהודה אומר אינו חייב עד שישכור עדים מ"מ דר" יהודה אמר ר' אבהו אתיא שימה שימה כתיב הכא יושם לה עלילות דברים וכתיב התם °לא תשימון עליו נשך מה להלן ממון אף כאן ממון אמר רב נחמן בר יצחק וכן תני רב יוסף צידוני בי רבי שמעון בן יוחאי אתיא שימה שימה בעי רבי ירמיה שכרן בקרקע מהו בפחות משוח פרומה מהו שניהם בפרומה מהו בעי רב אשי יהוציא שם רע על הנישואין הראשונים מהו על נשואי אחיו מהו פשום מיהא חדא ״דתני ר' יונה ״את בתי נתתי לאיש הזה ילזה ולא ליבם מאי רבנן ומאי ר' אַליעזר בן יעָקב דתניא ִּיּכיצד הוצאת שם רע בא לבית דין ואמר פלוני לא מצאתי לבתך בתולים אם יש עדים שזינתה תחתיו יש לה כתובה מנה אם יש עדים שזינתה תחתיו יש לה כתובה מנה בת סקילה היא הכי קאמר אם יש עדים שזינתה תחתיו בסקילה זינתה מעיקרא יש לה כתובה מנה נמצא ששם רע אינו שם רע הוא לוקה ונותן מאה סלע בין בעל ובין לא בעל רבי אליעזר בן, יעקב אומר לא נאמרו דברים הלְלוֹ אלא כשְבעל בשלִמא לרבי אליעזר בן יעקב היינו דכתיב יובא אליה ואקרב אליה אלא לרבנן מאי ובא אליה ואקרב אליה ובא אליה בעלילות ואקרב אליה בדברים בשלמא לרבין אליעזר בן יעקב היינו דכתיב יילא מצאתי לבתך בתולים אלא לרבין מאי לא מצאתי לבתך בתולים לא מצאתי לבתך כשרי בתולים בשלמא לרבי אליעזר בן יעקב היינו דכתיב ייואלה בתולי בתי אלא לרבנן מאי

ואלה בתולי בתי "ואלה כשרי בתולי בתי בשלמא לר"א בן יעקב היינו דכתיב ופרשו השמלה אלא לרבנן מאי ופרשו השמלה אמר רבי אבהו פרשו מה ששם לה כדתניא ופרשו השמלה מלמד שבאין עדים של זה ועדים של זה ובוררין את הדבר כשמלה חדשה רבי אליעזר בן יעקב אומר דברים ככתבן שמלה ממש שלח רבי יצחק בר רב יעקב בר גיורי משמיה דרבי יוחנן אע"ג יְשלא מצינו בכל התורה כולה שחלק הכתוב בין ביאה כדרכה לביאה שלא כדרכה למכות ולעונשין אבל מוציא שם רע חלק לאינו חייב עד שיבעול שלא כדרכה ויוציא שם רע כדרכה כמאן אי כרבנן אף על גב דלא בעל אי כר' אליעזר בן יעקב

לוקה דקאמר בהך ברייתא ממון דמאה סלע קאמר: חלי ערכו. לפי

חליו עלי או ערך ראשי או לבי עלי נותן ערך שלם דהוה ליה מעריך אבר שהנשמה תלויה בו וגבי ערכין כתיב (ויקרא מ) בערכך נפשות שהמעריך אבר שהנשמה תלויה בו נותן קלבה שנתנה בו תורה: ויסרו מויסרו ויסרו מכו. כתיב הכא ויסרו אותו וכתיב גבי סורר ומורהי ויסרו מה להלן בן עמו אף כאן בן עמו והיינו ויסרו דהכא מויסרו דהתם וההוא ויסרו דהתם מבן שעמו דלגמריה לבן שעמו על ויסרו דהכא והדר יליף בן דאייתינן הכא מבן והיה אם בן הכות מה התם מלקות אף הכא מלקות: ונשמרת מכל דבר רע. וכל מקום שנחמר השמר פן וחל חינו חלח לח תעשה י: לכדרבי פנחם. במסכת עבודה זרה: שלא יהרהר ביום ויבא לידי טומאה בלילה. דסמיך ליה כי יהיה בך איש וגוים: רך לוה. ורכיל לשון רך לי תהיה: לא אמר לעדים. המעידים על זנותה: שכרן בקרקע. לרבי יהודה מהו כיון דמרבית גמר כסף או אוכל בעינן דהוו מטלטלין כדכתיב לענין רבית או דלמא לממון הוא דגמר ג"ש ואפי׳ מקרקעי: על נשוחין הרחשונים. כנסה ולא הוליא ש"ר וגרשה והחזירה ואחר כך מוליא שם רע לא מלאתי בתולים לנישוחין קמחי: ולח ליבם. אין יבם שהוליא שם רע על נישואי אחיו בכלל פרשה זו לטעון טענת בתולים. איפשיטא ליה בעיא בתרייתא: זינתה מעיקרא יש לה כתובה מנה. קסבר כנסה בחזקת בתולה ונמלאת בעולה יש לה כתובה מנה: כשרי בתולים. עדים שיזימו או יכחישו את אלו ויכשירו את בתך לבתולה גמורה: כשרי בחולי בחי עדים המזימין את עדיו: שלא מלינו שחלק הכתוב. משכבי אשה כתיב [ויקרא יח] שני משכבותיה שוין לכל משפט עריות: במוליה שם רע חלק. שחם הביח עדים שנבעלה ארוסתו שלא כדרכה ונמלאו זוממין אינו נותן מאה סלע דלא מלאתי בתולים כתיבים במהום בתולים: אינו חייב עד שיבעול שלא כדרכה ויוליא שם רע בכדרכה. כלומר כשבעל נאמרו דברים ובעילתו אפילו היא שלא כדרכה כי היכי דלא חלק בשאר עונשין אבל ביאה של זנות שהוא מוליא לעז עליה לריך שיאמר על ביאה כדרכה ולקמן מפרש לה:

ל) [5"ל והא תניא פירוש בניחותא], בניחותא], בניחותא], במחותא (חוס' ערכין פ"ג ע"ש], ג) סנהדרין על:, ד) ע"ו ל: ע"ש שקלים פ"ג ה"ג, ה) [תוספ' פ"א ע"ש], ו) ולעיל מה.], ז) לעיל כב., לעיל יא:, ט) [ויקרא י) [דברים כא], כ) ועירוביו לו.ז. ל) ודברים

תורה אור השלם ו. וענשו אתו מאה כסף ָוְנָתְנוּ לַאֲבִי הַנַּעֻרָה כִּי הוציא שם רע על בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל וְלוֹ תָהָיָה לְאִשְׁה לא יוּכַל לשלחה כל ימיו: דררים רר ינז

2. וְלָקָחוּ וְקְנֵּי הָעִיר הַהִוֹא אֶת הָאִישׁ וְיִּשְׁרוּ י דברים כב יח בי יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן אתו: סורר ומורה איננו שמע בּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע וְיִסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע דברים כא יח אליהם: ַּגְיַ עֲבּוֹת אָם בּּן הַכּּוֹת הָרֶשָׁע וְהִפָּילוֹ הַשּׁפֵּט וְהִכָּהוּ לְפָנֶיו כְּדֵי רִשְׁעְתוֹ בָּהַטְפָּוּ : דברים כה ב 5. לא תַלַךּ רָבִיל בְּעַמֶּיךְ לֹא תַעֲמֹד עַל דַּם רֵעֶךְ אָנִי יְיָ: ױקראיטטז 6. כִּי תֵצֵא מַחֲנֶה עַל איביר ונשמרת מכל דבר רְע: דברים כג י 7. וְשָּׁם לָה עֲלִילֹת קבִרִים וְהוֹצָא עְלֶיק שֵׁם רְע וְאָמֵר אֶת הָאִשְּׁה הַזֹּאת לְקַחְתִּי וְאֶקְרב אַלֶּיהְ וְלֹא מִצְאתִי לְה דררים רר יד עַמִּי אֶת הֶעְנִי עִמְּך לֹא תְהָיֶה לוֹ בְּנִשֶּׁה לֹא ָרְשִׁימּוּן עָלָיו נָשֶׁרְ: תְשִׂימוּן עָלָיו נָשֶׁרְ: שמות כב כד

9. וְאָמֵר אֲבִי הַנְּעֲרְ אֶל הַוְּקַנִים אֶת בִּתִּי נְתַתִּי לָאִישׁ הַזֶּה לְאִשְּׁה יִשְׂנָאֶהָ: דברים כב טז 10. בִּי יִקַח אִישׁ אִשְּׁה יבא אליה ושנאה: דברים כב יג דברים כב יג

י בוים כבייג 11. וְהִנֵּה הוּא שְׂם עֵלִילת דְּבָרִים לֵאמר לֹא ביים: מָצָאתִי לְבִתְּךְ בְּתוּלִים וְאֵלֶּה בְּתוּלִי בִתִּי וּפְרְשׁוּ לפני השמלה